

El Verge de la Cinta implanta un programa per a humanitzar la unitat de prematurs

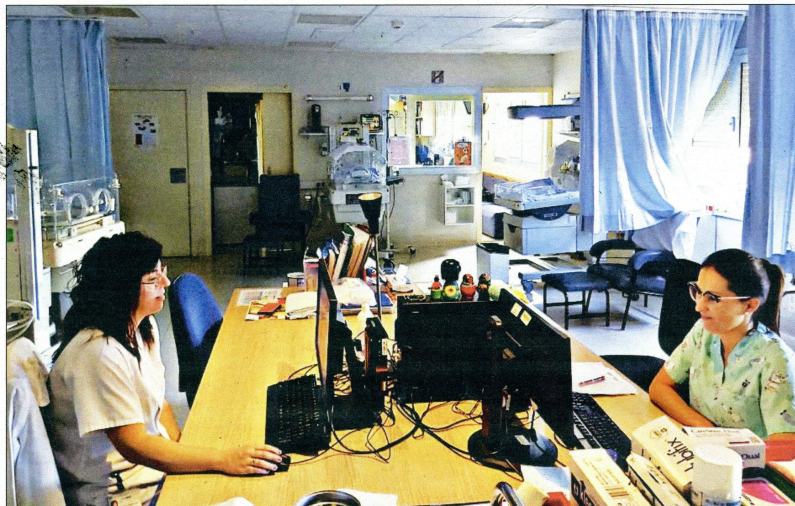
Es tracta del Programa de Cures Individualitzades i Avaluació del Desenvolupament del Nounat, en un context d'alça de nadons prematurs a Catalunya

Tortosa Paula Pedrero

Este diumenge 17 de novembre se celebra el Dia Mundial de l'Infant prematur. L'efemèride ens recorda que, cada any, es donen almenys 15 milions de parts prematurs arreu del món. L'objectiu, doncs, és informar la societat sobre la importància de la cura dels infants nascuts abans de les 37 setmanes de gestació.

La prematuritat és un problema a l'alça: cada cop hi ha un major percentatge de parts prematurs. Esta realitat s'explica per factors biològics, ambientals i socials. Segons identifica Pere Genaró, pediatre i neonatòleg de l'Hospital de Tortosa Verge de la Cinta (HTVC), entre les causes més freqüentment implicades hi figuren una major edat materna, la presència d'embarassos múltiples, infeccions o malalties cròniques, com la diabetis i la hipertensió; tot i que sovint no se n'identifica la causa.

PREMATURS EN XIFRES A Catalunya un de cada 10 nadons neix abans de complir les 37 setmanes de gestació. Això són, segons dades del 2018, més de 6.000 nadons l'any. D'acord amb les dades de l'Hospital Verge de la Cinta, el 2018 s'hi van atendre 60 nadons pre-

Pla general de la Unitat Neonatal de l'Hospital de Tortosa. / CEDIDA

turs, una xifra similar a la d'anys anteriors (74 l'any 2017 i 66 el 2016), tenint en compte, però, que la taxa de natalitat no para de disminuir. La majoria són prematurs tardans, que neixen entre les setmanes 34 i 37 i que tenen baix pes (menys de 2.500 grams). Els grans prematurs o amb molt baix pes, aquells que neixen amb menys de 32 setmanes i pesen

habitualment menys de 1.500 grams, representen el 8% del total de prematurs. Per últim, els prematurs extrems o amb un pes baix extremat (menys de 1.000 grams), són el 0,85%, percentatge que cada cop és inferior gràcies als avenços en este camp.

Genaró explica que hi ha consens per a establir el límit de la viabilitat

entre la setmana 23 i 24 de gestació, però apunta que és un tema molt delicat. **"Estos casos plante-gen un dilema ètic i assistencial que ha de ser consensuat amb progenitors i professionals"**, indica.

LÍMITS ÈTICS I RISCOS A menor edat gestacional i menor pes, major probabilitat de presentar problemes.

La majoria de prematurs tardans presenten en naixer problemes derivats de la seua immaduresa, i això comporta dificultats en l'alimentació i, en alguns casos, problemes respiratoris deguts a una mala adaptació pulmonar. És per això que els nounats han de quedar-se ingressats a les unitats neonatals durant dies o setmanes. Els que suposen un risc major, però, són els grans prematurs i els prematurs extrems. **"Estos poden presentar problemes més greus que poden posar en risc la seua vida o deixar seqüeles importants"**, explica el doctor Genaró.

A les Terres de l'Ebre, la Unitat Neonatal de l'Hospital Verge de la Cinta atén nadons nascuts a partir de les 30 setmanes de gestació. En canvi, els prematurs extrems o nadons amb problemes greus es deriven a hospitals que compten amb una Unitat de Cures Intensives Neonatals (UCIN). El Servei d'Emergències Mèdiques de Catalunya (SEM) és qui gestiona els trasllats i si hi ha disponibilitat tècnica i d'espai intenten derivar-los a l'Hospital Joan XXIII de Tarragona, que sí que disposa d'este servei. La majoria d'estos nadons retornen a l'HTVC un cop solucionat el problema que ha motivat l'ingrés a la UCIN.

OPINIÓ

Marta Moreno

embarassada amb risc de part prematur

Prematurs: petits grans superherois

El 17 de novembre és el Dia Mundial del Prematur. La celebració d'aquest dia és l'excusa perfecta per a mi per a escriure aquí. Tingueu en compte que és el meu primer escrit i, tot i que és un apartat d'opinió i reflexió, és inevitable centrar-me en la meua història.

No puc parlar de prematuritat, sense passar pel recorregut de l'embaràs. Quan et quedes embarassada, crec que és una de les últimes coses que et plantejes. En el meu cas, en veure les dos rat-

lletes al test, em vaig quedar en shock i l'alegria va ser immensa. Els primers mesos anava amb peus de plom perquè tot és nou, el fetus està formant-se i no vols arriscar-te. A partir dels tres mesos ja vaig començar a estar tranquil·la, ho explicava a tothom i començava a veure com la panxeta creixia. El meu problema va arribar a la setmana 19 amb la paraula més escrita al meu what-sApp des de llavors: contraccions.

La paraula contraccions va anar

acompanyada d'altres com: amniocentesi, pessari, coll de l'úter, bossa, sagnat, pèrdues, pressió sanguínia, infecció, febre, risc de part prematur, cesària, pes del nadó, moviments fetals... paraules que ni existien al vocabulari quan només et plantejaves saber: serà xiquet o xiqueta?

Mares que us són familiars alguna de les paraules anteriors, tots els meus respectes i admiració. El cap dona moltes voltes quan estàs 24 hores al llit, tens mil dubtes i mil preguntes; les paraules et res-

sonen i la incertesa i la temor s'apoderen de tu.

Remeis? Solucions? Pacència, força i acceptació. L'hospital, el seu personal -infermeria, auxiliars, llevadores, celadors, neteja, ginecologia- i l'Associació Som Prematurs passen a ser part del teu dia a dia i de tu. Valora't, mira el camí que portes fet, posa't metes curtes, aparta pensaments negatius.

Em queda valorar el que va després del part. Quan tens un fill molt prematur, en la majoria de

casos, l'infant es queda ingressat a l'hospital i la mare i el pare tornen a casa. Et deixes un trosset teu allí... ple de tubs, cables, màquines... Són menuts però enormes lluitadors des del moment que naixen.

Em deixareu fer, ja per acabar, una menció especial als meus amics, companys de feina, coneeguts... i sobretot la família i la parella, el futur papa és un pilar bàsic en tota aquesta història. Pares, mares i prematurs, Endavant!